

Одесски те Българе дадохъ на Венелина поводъ да напише въ 1838 г. статья : «о зародышъ новой Болгарской Литературы,» въ коя то кратко изложи исторія тѣхъ на Българско то просвѣщеніе и современно направленіе на народныятъ гений Българскій, показа какво по сичкѣтъ Влахія, до начало то на XVIII вѣкъ, Богослуженіе то бѣше Славянско (Старо-Българско), а судопроизводство по сички те судилища и мѣста ся правяло на Ново-Българскіятъ языкъ и, безъ сяко сомнѣніе, Турско то владычество совсѣмъ небы бъркало за да ся возроди Българска та писменность. Но послѣ кога то Русскіятъ Царь Петръ дойде на Прутъ и Господарятъ *Кантемиръ* отиде изъ Молдавія за въ Россія, внушили сѣхъ на Порта та да отстрани отъ Влахійскіятъ престолъ Българскѣхъ тѣхъ династія *) на *Владиславици те*, да даде и двѣ те Княжества на Грѣцы те, Цареградскы те фанаріоты. Това бѣше политическа цѣль противъ Россія, но тукъ пострадада и Българска та писменность и Іерархія. Тѣзи фанаріоты, въ продолженіе на XVIII вѣкъ изгнаха Българскіятъ языкъ както изъ церкви те, такъ и изъ судилища та

*) Владѣтельный домъ въ кое да е Государство.